

Møn lør. d. 16/11 2013

Turen var planlagt til at gå til Vestsjælland, men vinden gjorde, at det blev Møn.

Gustav og jeg kørte fra Hørsholm lidt over seks morgen. Det var Gustavs første tur til Møn. Jeg havde fortalt ham en del omkring fiskeriet på Møn. Især de store sildeædere, he he. Vi kørte til Louiselund, hvor vi var fremme omkring klokken otte. Vinden var i den hårde ende af skalaen og temperaturen lav, så det gjorde, at vi hurtigt kom i vores yndlingstøj.

Ved ankomst på stranden kunne vi spotte 2 lystfiskere mere. De havde "lejr" på pynten til venstre, så vi gik på revet til højre. Her var dog lige en del forhindringer i form af væltede træer på vejen derhen. Vandet var lettere grumset og lidt søgang. Det lugtede af fisk. Vi fiskede revet af i en halv time, men der skete ikke noget, så vi blev enige om at rykke. Gustav havde godt nok klargjort sin fluekæp (jeg dør stadig med en tennisalbue ☹☹), men en kombination af kastevinde og dybt vand, gjorde det næsten umuligt for ham at fluefiske. Jeg tog hans fluekæp ind under jakken, så vi kunne gå på stranden og kaste samtidigt. Vi havde ikke gået langt, før at Gustav spottede fisk. Han råbte til mig, at den var oppe og vise sig i overfladen. Efter 2 minutters stillestående fiskeri i området, fik jeg bid. En lille undermåler kom hurtigt til overfladen og det gav blod på tanden. Gustav var pavestolt over, at han for en gangs skyld havde spottet fisk, for han mente, at det altid var mig, der så dem. Og jeg var glad for at mærke fisk. Efter genudsætning blev vi enige om at fiske os videre mod klinten

50 meter efter hvor jeg fangede, var det Gustavs tur til at mærke fisk. Vi blev hurtigt klar over, at det var en fin fisk. Jeg fik hurtigt mit blink ind og fandt kameraet frem. Adrenalin bankede i blodet hos os begge. Den tog nogle hidsige udløb. Her er det,

jeg vil skrive, at det er utroligt, hvad en fisk kan gøre ved e én !!! . Lidt efter lå en spejlblank havørred på stranden. Den kom hurtigt i praleringen og blev hængt i jakken. Hurtigt i vandet igen. 10 min. efter fik Gustav fast fisk igen. Endnu engang kunne vi konstatere, at det var en fin fisk. Den kom også i overfladen som den anden. Vi kunne se, at det var en let farvet fisk. Den blev fotograferet i vandet og hurtigt genudsat. Fredningstiden på de farvede var jo trådt i kraft. Nu stod den 2-1 i Gustavs favør. Jeg behøver vel ikke at fortælle, hvem der sagde det 😊. Vi fiskede hurtigt videre. Lidt efter stod Gustav endnu engang med flex på klingen. En undermåler kom i overfladen. Som altid med masser af hop og ”dansetrin”. Den afkrogede sig selv. Vi fortsatte vores fiskeri mod næste pynt. Her skete der ikke så meget.

Frokosttid var så småt ved at nærme sig, så vi satte os på en sten og nød livet. Efter frokost gik vi på pynten igen. Her skete stadig ikke noget. En anden lystfisker kom mod os. Vi faldt i snak med ham. Det viste sig, at han også var formand for en forening - Søborg - og jeg havde sågar mødt ham før på Møn. De havde klubtur og var 5 mand af sted. De havde også fået lidt fisk. Efter endt snak gik vi til den igen.

Vi fiskede os mod revet, hvor vi begyndte. Vi kunne spotte, at der var en del andre lystfiskere nede ved trappen/revet. Vi havde ikke mærket noget på tilbagevejen, men vi stoppede et par hundrede meter inden revet, da der stadig stod andre lystfiskere. Nu fik jeg fast fisk. En undermåler viste sig i overfladen. Den var let farvet. Lidt efter stod den 2-2. Ja det fortalte jeg 😊. 5 min. efter var der fisk igen til mig. Jeg kunne mærke, at det var en fin fisk. Jeg bakkede lidt op af vandet, men havde ikke lige orienteret mig om, hvad der lå bag

ved (Niels, hvis du læser dette, går jeg ud fra, du smiler lige så meget som mig). Her lå en stor sten, som jeg falder over. Jeg var lige nede og dyppe min spændstige drengeskrop, men jeg blev heldigvis ikke våd. Det så helt sikkert komisk ud, for Gustav grinede. Fisken var stadig på. Den kom sikkert på land og fik et gok. Nu stod den 3-2 😊😊. Vi gav den en halv time mere, men der var ikke mere at komme efter dér. Vi gik til trappen, hvor vi kunne konstatere, at de andre også var stoppet. Ved bilen kunne Gustav konstatere, at han havde rigeligt med tøj på. Her var de andre lystfiskere ved at pakke biler. De havde ikke fået mere.

Som altid en skøn tur med HOLF.

Og hjemturen stod på flæskesvær og væske.

Vi ramte Hørsholm omkring halv fem. Her samlede vi hurtigt Rikke (min kone) op, for vi skulle spille hockeykamp i Herlev kl. 17.30.

Stor fiske hilsen

Flemming